

انتقال تجارب در برخورد با جوامع و انجام اقدامات پاسدارانه بین سازمان‌های مردم‌نهاد نیز باید جلسات و گردهمایی برگزار شود.

آگاهی‌افزایی جوامع محلی از ثبت میراث ناملموس در کشور باعث افزایش انگیزه و تشویق برای پیوستن به جمع افرادی که در پاسداری از میراث ناملموس و اجرایی شدن کنوانسیون مشارکت دارند، می‌شود.

ضروری است کارگاه‌های آموزشی برای کارشناسان میراث فرهنگی و سازمان‌های مردم‌نهاد برگزار شود، از سوی دیگر بزرگترین شاهره دسترسی دولت‌ها به جوامع محلی همین سازمان‌های مردم‌نهاد است؛ برای تعامل موثر دولت با جوامع محلی باید نسبت به شبکه‌سازی و تقویت سازمان‌های مردم‌نهاد اقدام کرد.

ناملموس اقدام و دیگر استان‌ها نیز از آن الگوبرداری کنند.

برای تقویت همکاری بین گردآورندگان پرونده‌ها، جوامع محلی و دولت‌ها برای تسریع در ثبت پرونده‌ها می‌توان نسبت به برگزاری رویدادهای محلی مربوط به میراث ناملموس اقدام کرد؛ در برگزاری رویدادهای اداری و مردمی باید از تهران تمرکززدایی کرد.

تعامل بین جوامع محلی، دولت، فعالان میراث فرهنگی و سازمان‌های مردم‌نهاد از الزامات موفقیت در تسریع ثبت پرونده‌های ثبت میراث ناملموس است؛ باید یک سیاست کلان برای تقویت تعامل بین این بخش‌ها تدوین شود. برگزاری جلسات و نشست‌های هم‌اندیشی بین سازمان‌های مردم‌نهاد و جوامع محلی از جمله پیشنهادات است؛ همچنین برای شبکه‌سازی

متناسب باشد به طوری که رسانه‌ها باید یک اولویت در حوزه پاسداری از میراث ناملموس داشته باشند چون از ابزار خیلی خوبی برخوردار هستند. از پرونده‌های ثبت موفق می‌توان برای روش‌های مستندنگاری و انجام اقدامات پاسدارانه الگوبرداری کرد. اقدامات پاسدارانه الگو و خوب آن‌هایی هستند که به نتیجه رسیده و طی یک پرونده به یونسکو ارائه می‌شود؛ در صورت تأیید یونسکو دیگر کشورها می‌توانند برای پاسداری از میراث ناملموس مشابه خود از این پرونده الگو بگیرند.

اقدامات پاسدارانه باید از سوی جوامع انجام و دولت‌ها باید حمایت معنادار داشته باشند؛ باید فهرستی در ایران تهیه شود که هر کدام از جوامع محلی در پاسداشت یکی از میراث‌های

